

Rättsfallssamlingen

Mål C-652/11 P

**Mindo Srl
mot
Europeiska kommissionen**

”Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den italienska marknaden för köp och första beredning av råtabak — Det solidariskt betalningsansvariga företaget har betalat böterna — Berättigat intresse av att få saken prövad — Bevisbörda”

Sammanfattning – Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 11 april 2013

1. *Överklagande — Grunder — Fråga huruvida klaganden tydligt har angett vilken punkt i tribunalens resonemang som kritiseras och i tillräcklig mån har utvecklat skälen till att den anser att domen i dessa delar innebär en felaktig rättstillämpning — Upptagande till sakprövning*

(Artikel 256.1 FEUF; domstolens stadga, artikel 58 första stycket; domstolens rättegångsregler, artiklarna 168.1 d och 169.2)

2. *Överklagande — Grunder — Otillräcklig motivering — Motiveringsskyldighetens omfattning — Skyldighet att bemöta argument som åberopats av klaganden vilka är tillräckligt klara och tydliga*

(Artikel 256.1 FEUF; domstolens stadga, artiklarna 36, 53 första stycket och 58 första stycket; tribunalens rättegångsregler, artikel 81)

3. *Domstolsförfarande — Framläggande av bevisning — Beviskrav som är omöjligt att uppfylla — Otillåtet*

1. Det följer av artikel 256.1 andra stycket FEUF, artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol samt artiklarna 168.1 d och 169.2 i denna domstols rättegångsregler att det i ett överklagande klart ska anges på vilka punkter domen ifrågasätts samt de rättsliga grunder som åberopas till stöd för yrkandet om upphävande. När en klagande har gjort gällande att tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och därvid på ett tillräckligt klart och tydligt sätt har angett i vilka delar den överklagade domen ifrågasätts, särskilt punkt 87 i domen, samt utvecklat skälen till varför den anser att domen i dessa delar innebär en felaktig rättstillämpning, kan överklagandet tas upp till sakprövning på den grunden.

(se punkterna 21 och 22)

2. Det är fråga om en otillräcklig motivering och därmed ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter när det i en dom från tribunalen anges att betalning av hela bötesbeloppet enligt ett beslut från kommissionen i vilket det slås fast att ett av de företag som beslutet riktar sig till har överträtt konkurrensbestämmelserna inte räcker för att anse att det uppstått en fordran mot det företaget som ett annat av de företag som beslutet riktar sig till skulle betala i egenskap av solidariskt betalningsansvarigt för böterna, och detta trots att det berörda solidariskt betalningsansvariga företaget har anfört klara och tydliga argument mot detta.

Tribunalen ska anses ha åsidosatt sin motiveringsskyldighet om den har underlåtit att bemöta en central del av det resonemang som förts av det solidariskt betalningsansvariga företaget, som även har ställning som sökande i målet. Detta gäller särskilt om tribunalen har underlåtit att kontrollera – trots att det solidariskt betalningsansvariga företaget har åberopat klara och tydliga argument i detta avseende – huruvida gäldenärens rätt att väcka regresstalan för att erhålla betalning av åtminstone en del av de böter som denne betalat var preskriberad.

Om sökandeföretaget har gjort gällande att ackordsförfarandet innebär att ett företag under betalningsinställelse kan omstrukturera sin skuld i förhållande till samtliga borgenärer och därmed fortsätta sin verksamhet, får tribunalen inte begränsa sig till att bemöta detta avgörande argument med att det solidariskt betalningsansvariga företaget inte har angett någon förklaring till varför det kvalificerade gäldenären som en ”innehavare av fordringar som uppstått innan avgörandet” eller till varför det inte ens hade försökt att göra sin fordran gällande.

(se punkterna 36, 37, 39, 41, 44 och 45)

3. Tribunalen ska anses ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning om den som villkor för att sökandeföretaget har ett berättigat intresse av att få saken prövad kräver att företaget styrker att en tredje man hade för avsikt att väcka talan mot företaget för att göra sin fordran gällande och därigenom har ålagt företaget ett beviskrav som är omöjligt att uppfylla.

Bedömningen att ett företag, till vilket ett beslut från kommissionen om att ålägga böter är riktat, saknar ett berättigat intresse av att få saken prövad måste vila på mer än rena antaganden, i synnerhet då tribunalen har underlåtit att i tillräcklig utsträckning beakta ett antal omständigheter som åberopats av sökandeföretaget och som syftar till att belysa sakförhållandena i målet ur en annan vinkel.

(se punkterna 50 och 53)